നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അടുത്ത കാലത്ത് ഏററവുമധികം ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയ സംഭവമാണ് മാർക്ക് തിരുത്തൽ. അദ്ധ്യാപകരെയും വിദ്യാർത്ഥികളെയും രക്ഷിതാക്കളെയും സർവകലാശാലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും എല്ലാം പ്രതിക്കൂട്ടിലാക്കിയ ഈ സംഭവം സാമൂഹ്യ-ധാർമിക-വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ പതനത്തിന് ഏററവും വലിയ ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. എന്തായാലും, നമ്മുടെ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിലും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും എന്തോ തെററുണ്ടെന്നാണ് ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നമ്മുടെ പരീക്ഷാപരിഷ്കരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു തുറന്ന ചർച്ച വളരെ പ്രസക്തമാണല്ലോ

പരീക്ഷാ പരിഷ്കരണം

അധർമത്തിൻെറ വിളയാട്ടം

ഡോ: കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ

സ്വന്തം സന്താനങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തി സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പരിശീലനം നൽകുന്നത് പ്രാഥമികമായ ജന്തുധർമ്മമാണ്. മാതാപിതാക്കൾക്ക് കൈയൊഴിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഈ കർത്തവ്യം ഒരു ജന്തുജാതിയും മററുള്ളവരെ ഏൽപ്പിക്കാറില്ല. എന്നാൽ, സംഘടിതജീവിതം തുടങ്ങി പരിഷ്കാരം നേടിയതോടുകൂടി മനുഷ്യവർഗം ഈ ചുമതല കൈവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. മററുള്ളവരെക്കൊണ്ട് സ്വന്തം സന്താനങ്ങളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഏർപ്പാടിനെ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു പേർ പറയുന്നു. ആദ്യമായും ഈ പ്രക്രിയയുടെ ലക്ഷ്യം ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം, സ്വഭാവരൂപവത്കരണം, വിജ്ഞാനസമ്പാദനം, സാഹിത്യസമ്പാദനം, എന്നൊക്കെയുള്ള അലൗകിക കാര്യങ്ങളായിരുന്നു. ക്രമേണ, മനസ്സിനെമാത്രം പോഷിപ്പിച്ചാൽ പോരാ, ശരീരത്തെയും പരിപാലിക്കണം, എന്ന അഭിപ്രായമുണ്ടായി. ''ആരോഗ്യമായ ശരീരത്തിൽ ആരോഗ്യമായ മനസ്സ്'' എന്ന ഗ്രീക്കുകാരുടെ ആദർശം മററു പല സംസ്കാരങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വ്യായാമത്തിനും സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. വീണ്ടും കാലം കഴിഞ്ഞ് ആധുനിക യുഗത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ഭൗതികമായ ഉത്കർഷത്തിനു കൂടി ഉപകരിക്കണം എന്ന ആശയം പ്രചരിച്ചത്. ഇന്ന് ഈ ലക്ഷ്യം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ മററു പ്രയോജനങ്ങളെപ്പററി ആരും ഒരക്ഷരം പോലും ഉരിയാടുന്നില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസം ഉപജീവനം നേടുവാനുള്ള ഉപായമാണ് എന്ന നില വന്നപ്പോഴാണ് പരീക്ഷകൾക്ക് അത്യധികമായ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചത്. ജനസംഖ്യാസ്ഫോടനം സംഭവിക്കുകയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ ചെലവു മുഴുവനും സമൂഹം വഹിക്കണം എന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം സംജാതമാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവസര സമത്വത്തിനും ആദായസമത്വത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹം ഉദിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയാൽ മാത്രം പോരാ അതുലഭിച്ചവർക്ക് മാന്യമായ ഉപജീവനമാർഗവും നല്കണം എന്ന വാദഗതി ഉയർന്നപ്പോഴാണ്. എല്ലാവർക്കും അതു നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മിടുക്കന്മാരെന്നു തെളിയുന്നവർക്കുവേണ്ടി വല്ലതും ചെയ്യാം എന്ന പോംവഴി കണ്ടുപിടിച്ചത്. അങ്ങനെ പരീക്ഷകൾ മിടുക്കന്മാരെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ഉപായമായിത്തീർന്നു. വിദ്യാഭ്യാസയത്നം മുഴുവനും പരീക്ഷയിൽ ലക്ഷീകൃതമാവുകയും ചെയ്തു. ഒരു പരീക്ഷയും ജയിക്കാതെ വിദ്യാലയത്തിൽ കയറുകപോലും ചെയ്യാതെ, കുലപരമ്പരയിൽ [?] ജീവിക്കുവാൻ സൗകര്യം നേടുന്നവരോട്, വിദ്യാസമ്പന്നരെന്നു പറയുന്നവർക്ക് ഇക്കാലത്ത് വലിയ അമർഷമുണ്ട്. അവർക്ക് അങ്ങനെയൊന്നും ജീവിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല എന്നുവരെ വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

പരീക്ഷകൾ സൗഭാഗ്യസോപാനമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടപ്പോൾ അവയുടെ കുററവും കുറവുകളും ശ്രദ്ധാവിഷയമായി. പരീക്ഷാസമ്പ്രദായം പരിഷ്കരിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഭരണാധികാരികളും ഇതിനുവേണ്ടി പല പദ്ധതികളും ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒബ്ജക്റ്റീവ് ടെസ്റ്റ്, ഐ. ക്യൂ. ടെസ്റ്റ്, കൺറ് [?] ഇവാല്യുവേഷൻ, എന്നൊക്കെയുള്ള പുതു സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പക്ഷേ, ഇവയെപ്പററിയും പരാതിയും പ്രതിഷേധവുമുണ്ട്. മത്സരപ്പരീക്ഷകൾ എത്ര ശാസ്ത്രീയമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും നടത്തിയാലും ചില പ്രത്യേക ചുററുപാടുകളിൽ വളർന്നു വന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവ അമിതമായ ആനുകൂല്യം നൽകുമെന്നാണ് ആക്ഷേപം. എത്രയോ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ പരാതി ന്യായയുക്തമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേട്ടയാടി [?] ജീവിതം കഴിക്കുന്ന ഒരു ആദിവാസി വിഭാഗം [?] തൻെറ അനുയായികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു മത്സരപ്പരീക്ഷ നടത്തിയാൽ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും അതിൽ തോററു തൊപ്പിയിടുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഒരു ബൂമറാങ് എറിയുവാനോ സഞ്ചിതുന്നൽ [?] വേട്ടയാടുവാനോ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത താൻ ആസ്ത്രേലിയയിലെ മയോറി [?] വർഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വന്നാൽ വകയ്ക്കുകൊള്ളാത്ത ബുദ്ധിശൂന്യനായി ഗണിക്കപ്പെടുമെന്ന് ആൽബെർട്ട് ഐൻസ്റ്റൈൻ പറയുകയുണ്ടായി.

ഇന്ത്യയിൽ പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തെ സിദ്ധാന്തപരമായി എതിർക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ അതിൽ കൃത്രിമം കാണിച്ച് മേന്മ നേടുക എന്ന എളുപ്പ വിദ്യയാണ് രാഷ്ട്രവ്യാപകമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ കലാശാലകളിലും സർവകലാശാലകളിലും പരീക്ഷയിൽ കോപ്പിയടിക്കുന്നത് ഒരു മൗലികാവകാശമായിട്ടാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ കരുതുന്നത്. അതു തടഞ്ഞാൽ കൊലപാതകം വരെ നടക്കും. നമ്മുടെ വിദ്യാസമ്പന്നമായ കേരളം

മാറ്റുകൂടി [?] അട്ടിമറിച്ച്

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ത്തിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ അത്രത്തോളം എത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും പരീക്ഷയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്രമക്കേടുകൾ അത്ഭുതപൂർവമൊന്നുമല്ല. ഇങ്ങനെ കൃത്രിമം കാണിച്ചപ്പോൾ കൈയോടെ പിടിച്ച പരീക്ഷ്യന്മാർ പിള്ളേരെ താങ്ങി രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരും മന്ത്രിമാരും മററും ആയ അന്യവേഷങ്ങളുമുണ്ട്. അവർക്ക് ആർക്കും ആ പഴയ സംഭവങ്ങളോർത്ത് കുററബോധമോ ലജ്ജയോ ഉണ്ടെന്നും തോന്നിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെ പരീക്ഷയിൽ കൃത്രിമം കാണിച്ച് കുഴപ്പത്തിൽ ചാടുന്നതിനെക്കാൾ നല്ല വിദ്യ പരീക്ഷകന്മാരെയും, മാർക്കു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്നവരേയും സമീപിക്കുകയാണെന്ന് ഇപ്പോൾ ആവശ്യക്കാർക്ക് മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു.

ഇത് മുമ്പും നടന്നിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷകൾ കഴിഞ്ഞാൽ കേരളത്തിന്റെ മററം മുതൽ മറേറ അററം വരെ ഈ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി നടക്കുന്ന പല ''യോഗ്യ''ന്മാരെയും പററി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സമീപന രീതിയും സംഭാഷണ ശൈലിയും കുപ്രസിദ്ധമാണ്. ''ഒരു ചേതവുമില്ലാത്ത ഉപകാരമല്ലേ? മററാരെയും ദ്രോഹിക്കുന്നുമില്ലല്ലോ. പ്രാരബ്ധക്കാരനായ അദ്ധ്യാപകന് അല്പം ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻ ഇതല്ലെ മാർഗമുള്ളൂ! ഇതു ചെയ്തു കൊടുക്കണം; ഒരു സാധു കുട്ടിയുടെ ഭാവി രക്ഷിക്കുന്ന സൽക്കർമമാണ്'' എന്ന മട്ടിലാണത്രെ വാദഗതി. പക്ഷെ ഫാൾസ് നംബറിങ്ങും സെൻട്രൈലെസ്ഡ് വാല്യുവേഷനും മററും വന്നപ്പോൾ ഈ ഉപായം പ്രയാസമുള്ളതായിത്തീർന്നു. എന്നാലും പ്രാക്ടിക്കൽ പരീക്ഷകളിൽ വലിയ തോതിലുള്ള കൃത്രിമം നടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്. അവിടെ പരീക്ഷ്യനെ മുഖത്തോടു മുഖം കാണാമല്ലോ. ഇരുട്ടുകൊടുക്കുന്ന മാർക്കല്ലാതെ പരീക്ഷയുടെ ഒരു തുമ്പും ശേഷിക്കുന്നുമില്ല. എന്നാൽ, ഇതിനെക്കാളൊക്കെ എളുപ്പമായ മാർഗമാണ് മാർക്കു ലിസ്റ്റു തന്നെ മാററിവാങ്ങുന്നത്. ഈ കൊള്ള ഇപ്പോൾ വൻതോതിൽ നടക്കുകയാണ്.

ഒരു പരീക്ഷയെ അവിശ്വസിച്ച് മറെറാരു പരീക്ഷ നടത്തിയാൽ അവിടെയും ഈ ക്രമക്കേടുകൾ വന്നുകൂടായ്കയില്ല. പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിലല്ല അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരിലാണ് കുഴപ്പം കിടക്കുന്നത്. എന്തു ധർമം? എന്തു നീതി? എന്തു സദാചാരം? ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ പണത്തിനു മാത്രമേ വിലയുള്ളൂ. അതു നേടുന്നതു മാത്രമാണ് ജീവിത വിജയം. ഈ മനോഭാവം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും തേർവാഴ്ച നടത്തുവാൻ തുടങ്ങിയതാണ് നമ്മുടെ തലയിൽ വീണിരിക്കുന്ന മഹാശാപം. ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകളെപ്പോലും അത് ഇരുട്ടിലാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷ്യനും പരീക്ഷകനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗത്തുമുള്ള അധികാരികളും സർവോപരി രക്ഷിതാക്കളും പൊതുജനങ്ങളും അല്പമെങ്കിലും ധർമബോധം പുലർത്തുക മാത്രമേ ഇതിനു പരിഹാരമുള്ളൂ. അതിനു നാം സന്നദ്ധരാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്നു കേൾക്കുന്ന ഈ കേസും കുററാന്വേഷണവും കോലാഹലവും കൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതല്ലാം കണ്ടണ്ണെ കെട്ടുകളും. അതിൽ കുടുങ്ങിയവരോട് സഹതാപവും സന്മനസ്സും കാണിക്കണമെന്ന് വാദിക്കാനും ധാരാളം ആളുകളുണ്ടാവും. ഇങ്ങനെ രാക്ഷസീയമൂർത്തികളാണല്ലോ വെറും മുപ്പതു വർഷം കൊണ്ട് ഈ നിർധനനാടിന്റെ നെഞ്ചത്ത്, കൂനിന്മേൽ കുരു എന്നപോലെ, അധർമം ഇത്രമേൽ വളർത്തി നമ്മെ നശിപ്പിച്ചത്. ●

ചികിത്സ വേണ്ടത് സമൂഹത്തിന്

സുകുമാർ അഴീക്കോട്

പരീക്ഷയുടെ പരീക്ഷ നടക്കുന്ന കാലമാണ് ഇപ്പോൾ. എന്തും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഇതിനെക്കാൾ നല്ലൊരു ഉദാഹരണം കിട്ടാനിടയില്ല. ഈ ബോധ്യത്തോടെ പരീക്ഷ തങ്ങൾക്കു മാത്രമുള്ള ഒരു അത്യാഹിതമാണെന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭയവും ദൂരീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളും. 'പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ജീവിതം ഒന്നിനും കൊള്ളില്ല' എന്നു പറഞ്ഞ പ്ലേറേറാവും 'ഞാൻ പറഞ്ഞത് പരീക്ഷിച്ച് കൈക്കൊള്ളുക' എന്നുപദേശിച്ച ബുദ്ധനും 'നാളെയാണ് പരീക്ഷ' എന്നു വിറകൊള്ളുന്ന കൊച്ചുകുട്ടിയും ഒരേ പ്രതിഭാസത്തെയാണ് മുമ്പിൽ കാണുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ.

വിദ്യാലയത്തിൽ വെച്ച് വിദ്യാർത്ഥി നേരിടുന്ന പരീക്ഷ തന്നെ തോല്ക്കുകയാണോ എന്ന് ശങ്കിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലാണ് ഇന്ന് പരീക്ഷാ വ്യവസ്ഥയുള്ളത്. പരീക്ഷയുടെ ഫലപ്രാപ്തിയെക്കുറിച്ച് പണ്ടും ശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഴിവ് തെററുകൂടാതെ സൂക്ഷ്മമായി അളക്കുവാൻ പരീക്ഷ കൊണ്ട് കഴിയുമോ എന്നായിരുന്നു അന്ന് പ്രധാനമായി അവരുടെ ശങ്ക. ഇന്ന് പരീക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാജയശങ്ക ഇതല്ല. പരീക്ഷ കൊണ്ട് നേടാവുന്ന പരിമിതമായ ഫലം പോലും നേടാൻ കഴിയാത്ത അതിന്റെ പ്രയോഗവും നിർവഹണവും രീതി സമ്പ്രദായങ്ങളും ദുഷിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ അടുത്ത കാലത്തെ സംഭവങ്ങൾ, അവയുടെ ജുഗുപ്സാവഹത്വം കൊണ്ട് നമ്മെ ധരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

എന്താണ് പരിഹാരം? പരിഹാര മാർഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുകയും നടപ്പിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നുവെന്നാണ് പത്രവാർത്തകൾ നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അറിയിക്കുന്നത്. പരീക്ഷാവൈകല്യങ്ങൾ കോടതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും പോലീസിന്റെ വിജിലൻസ് വിഭാഗം കുററവാളികളെ പൂർവകാലാപേക്ഷയോടെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ യത്നിക്കുകയും കുറെയൊക്കെ കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തിരക്ക് ഒരു പുറത്ത്; മറു പുറത്താകട്ടെ നമ്മുടെ സർവകലാശാലയുടെ ഭരണാധിപതികളും ഭരണസമിതികളും യോഗം ചേർന്ന് പരീക്ഷാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട സംരക്ഷണോപായങ്ങളെപ്പററിയും ഉത്തരക്കടലാസുകൾ എങ്ങനെ കെട്ടി മുദ്രവെച്ച് ഭദ്രമാക്കിവെയ്ക്കണമെന്നതിനെപ്പററിയും കുററമററ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന തിരക്ക് വേറെ. അടുത്ത കൊല്ലം മുതൽ ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകാനിടയില്ല എന്ന സമാശ്വാസത്തോടെ നമുക്ക് പോയി കിടക്കാമോ? മക്ബെത്ത് പ്രലപിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ ഉറക്കം ഇനി തിരിച്ചു കിട്ടുമോ എന്നാണ് സംശയം. ഇത്ര പെട്ടെന്ന് പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്ന ദോഷങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇവ ഇത്ര കാലമായി ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുമായിരുന്നോ? പരീക്ഷത്തകർച്ച കുറച്ച് സാങ്കേതികവും ഭരണപരവുമായ കർശനനടപടികൾ കൊണ്ട് ഭേദമാക്കാമെന്ന് കരുതുന്നവർ അർബുദത്തെ ജലദോഷമായി കാണുന്നവരാണ്. ഇന്നു നാം ഒരു അർബുദബാധയാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ചൂട് ചുക്കുവെള്ളം കഴിച്ച് കമ്പിളി പുതച്ച് കിടന്നതുകൊണ്ട് അത് മാറുകയില്ല. ചിരകാലമായി, വിശേഷിച്ച് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരയുഗത്തിൽ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളും ജീവിതലക്ഷ്യമായി വരിച്ചിരിക്കുന്നത് സാമ്പത്തിക വിജയവും ലൗകിക സുഖസമൃദ്ധിയും കേവലമായ ഭൗതിക പുരോഗതിയുമാണ്. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയുടെ നത്തിന്റെ വെപ്രാളത്തിൽ, നാം ഇതിനപ്പുറത്ത് മനുഷ്യജീവിതത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മഹാലക്ഷ്യത്തെ പാടെ മറന്നുപോയി. അങ്ങനെ രൂപാന്തരപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞ സമൂഹത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനും വ്യവസായിയും കച്ചവടക്കാരനും കരാറുകാരനും ഭൗതിക ലക്ഷ്യനിർവഹണം കൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഐശ്വര്യാഡംബരങ്ങൾ വരയിച്ചാൽ ലഭ്യമായിട്ടുള്ള മാന്യതയും മഹനീയതയും നിർഭരങ്ങളായി സമുദായമധ്യത്തിൽ വിളങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഇവരിലൂടെ ഈ നവീനതത്വം തൊഴിലാളിയുടെയും കൃഷിക്കാരന്റെയും വീക്ഷണത്തെ മാത്രമല്ല, അധ്യാപകന്റെയും ന്യായാധിപന്റെയും അഭിഭാഷകന്റെയും ഡോക്ടറുടെയും എൻജിനീയറുടെയും ലക്ഷ്യബോധത്തെയും അതിക്രമിച്ച് ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടന്നു. സാമ്പത്തിക പ്രാപ്തി മാത്രം മഹത്വമാനദണ്ഡമായി കൈക്കൊണ്ട ഒരു സമൂഹം, വിജ്ഞാനാധിഷ്ഠിതങ്ങളായ തൊഴിലുകളിൽ ഏററവും ആർത്തി കസ്സുമായിട്ടുകരുന്ന എന്ന രേഖ ഡോക്ടർക്കും എൻജിനീയർക്കും വകവെച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങോട്ട് പ്രവേശം കിട്ടാൻ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്ക് പഠിപ്പുകൊണ്ടു മാത്രം കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ രക്ഷിതാക്കൾ കുറുക്കുവഴി 'കൈക്രിയ' ചെയ്യുവാനാരംഭിച്ചു. ശരാശങ്ങളിലൂടെ ഈ പ്രക്രിയ സർവകലാശാലകളുടെ അന്തർ വ്യവസ്ഥയെ കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ട് വളർന്നുവന്നു. ഒടുവിൽ ഭ്രൂണം പഴുത്ത്, ചീഞ്ഞു നാറി എല്ലാം വെളിച്ചത്തു വന്നു! കടലാസു കെട്ടുകൾ മുറുക്കിക്കെട്ടിയതുകൊണ്ടു മാത്രം ഇതിനുള്ള ചികിത്സയാകുമോ?

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെയും മൂല്യബോധത്തിന്റെയും ആദർശലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും തുടർന്നായ ക്ഷയത്തിന്റെ ഈ ദുരന്ത കഥ മുഴുവൻ കാണാതെ മാർക്ക് തട്ടിപ്പ് എന്ന ഒരു മററ സംഭവം മാത്രമാണ് പ്രശ്നമെന്ന് കരുതി, മേലിൽ അത് വരാതിരിക്കാൻ ചൊട്ടുവിദ്യകൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന നമ്മുടെ സർവകലാശാലാഭരണകർത്താക്കൾ തങ്ങളുടെ കാലത്ത് വല്ലതും ചെയ്തതായി വരുത്തിവെയ്ക്കുകയെന്നല്ലാതെ മറെറാരു ഉദ്ദേശ്യവും ഇല്ലെന്നും മറെറാന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും വ്യക്തം. ചങ്ങനാശ്ശേരിമാർ മറന്നു കഴിയുമ്പോൾ മിന്നാമിനുങ്ങുകളല്ലാതെ രക്ഷയുണ്ടോ? അവശ്യം നന്നി പറയുമ്പോൾത്തന്നെ, ഈ ദുരന്തത്തെ വെളിവാക്കി വീണ്ടും പ്രകാശഗോളങ്ങളെ ജാഗ്രത്തരാക്കുന്ന ഒരു ധീരപടിപാടി തുടങ്ങാതെ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയേ പററൂ. സന്മാർഗനിരതരായ ഒരു ബൈഷണികനേതൃത്വം സർവകലാശാലകളിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ട കാലം വൈകിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് പ്രസിദ്ധ വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകനായ എറിക് ആഷ്ബി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരുപദേശമാണിത്.

പാശ്ചാത്യദേശത്തെ വിദ്യാഭ്യാസചിന്ത ഈ അനിഷ്ട സത്യത്തിലേയ്ക്ക് മുഖം തിരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്ത്യ അതിനപ്പുറത്ത് ചെല്ലേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും പ്രവേശനം നേടുന്നത് കോഴയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ എത്രയോ അഴിമതികൾ എസ്പാടും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരും ഈ നില ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. ഭരണകൂടവും സർവകലാശാലയും എല്ലാം ഇവയുടെ ധാർമികതയിൽ സംതൃപ്തരായി കഴിയുന്നതു പോലെയാണ്. ഇങ്ങനെ എത്ര ഹീനമാർഗവും ഭൗതികജയമെന്ന സമഗ്രലക്ഷ്യം നേടുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിനിടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ വിദ്യാലയത്തിന് ആത്മശുദ്ധി സ്വയം പുലർത്തി നിലനില്ക്കാനാവില്ല. പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായത്തിലല്ല പരിഷ്കാരം വരുത്തേണ്ടത്, സമൂഹത്തിന്റെ മാനസികാന്തരീക്ഷത്തിലാണ്. എന്തു പരീക്ഷാപരിഷ്കാരം കൊണ്ടുവന്നാലും മാർക്ക് വില്പന വാങ്ങുന്നവർ ധാരാളം വെളിയിലുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ വ്യാപാരം അഭംഗം തുടരുക തന്നെ ചെയ്യും. മേലെക്കൂസാരത്തിനടിയിൽ വെച്ച് ദുർഗന്ധത്തെപ്പററി പരാതിപ്പെട്ടിട്ട് എന്ത് കാര്യം? അപ്പോൾ പോംവഴിയെന്ത്? ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഉത്തരമോ, പൂർത്തിയാക്കാനാകാത്തതും. എങ്കിലും ദുർഗന്ധം പരക്കുമ്പോൾ, അധ്യാപകൻ എന്ന ഒരു വ്യക്തി മാത്രം ഒരു റോസാപ്പൂവ് അണിയുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. ഇന്ത്യയിലെ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi